

Apollón

Apollón je bohem světla a slunce a také ochráncem života. Latinsky se jmenuje Apollo. K jeho znakům patří luk a toulec s šípy, lyra, labuť, delfín a vlk. Na hlavě mívá vavřínový věnec.

Také bůh Apollón je synem nejvyššího boha Dia. Nemanželským synem. Když se o tom, že Zeus čeká dítě s jinou ženou, dozvěděla jeho právoplatná manželka Héra, strašlivě se rozlítla. Proto Apollónova matka Létó musela prchnout až na daleký řecký ostrov Délos. Tam se Apollón narodil.

Když odrostl, vydal se domů na Olymp. Cestou procházel kolem města Delfy. Tam na hoře Parnas narazil na draka Pýthóna. Pýthón miloval Apollónovu matku, pronásledoval ji a z nešťastné lásky pustošil pole, vypíjel řeky a na koho narazil, toho uškrtil. Apollón se do něj pustil svými neomylnými šípy a zuřivého draka zabil.

Hudba

Pro Řeky byla hudba běžnou součástí života. Řekové jí říkali *musiké*, podle patronek umění Múz. K hudbě se váže mnoho mytologických příběhů, tak byla pro Řeky důležitá. Hrál se na hostinách, na všech společenských i rodinných událostech, při sportu. Ve hře na hudební nástroje se konaly významné soutěže a jejich vítězové byli oslavováni stejně jako sportovci. Hudba byla symbolem harmonie a řádu. Oblíbená byla *lyra*. Vypráví se, že tu první vyrobil Hermés z želvího krunýře, rohů divoké kozy a ovčích střívek. Měla čtyři struny. Známa byla i *harfa* či *kithara*. Také různé píšťaly. První flétnu prý vyrobila Athéna. Jinou píšťalu, *syrix*, tvořenou spojenou řadou různě dlouhých píšťal, vymyslel zase bůh Pan. Proto se jí říká Panova flétna. A samozřejmě Řekové znali i nejrůznější bubínky, tympány, klapacky či kymbaly a rádi na ně hráli.

